

«Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω εκφράζοντας εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας τη βαθιά μου θλίψη για την πρόωρη απώλεια της Αντιγόνης Πανέλλη, η οποία διακρίθηκε για το ήθος της και τον επαγγελματισμό της στη δημοσιογραφία. Πάλεψε μέχρι τελευταία στιγμή με απaráμιλλη αξιοπρέπεια, με δύναμη και αφήνοντας σε όλους μας ένα πολύτιμο μάθημα πείσματος και αγώνα. Ειλικρινά συλλυπητήρια στην οικογένειά της και στους οικείους της.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κ. Ανδρουλάκης μου κατέθεσε μία ερώτηση, που πιστεύω ότι ενδιαφέρει πάρα πολύ τους Έλληνες πολίτες, σχετικά με την κυβερνητική πολιτική στην ενέργεια. Επέλεξε για την ερώτηση αυτή να αφιερώσει μόλις έξι λεπτά από τον χρόνο τον οποίον έχει στη διάθεσή του, καταδεικνύοντας ίσως τις προτεραιότητές του, το πώς αντιλαμβάνεται τα ζητήματα τα οποία απασχολούν τους πολίτες.

Σε κάθε περίπτωση, κ. Ανδρουλάκη, εγώ θα σας απαντήσω στη δευτερολογία μου στα ζητήματα τα οποία θίξατε σχετικά με τη χθεσινή δικαστική απόφαση, αλλά θα αφιερώσω την πρωτολογία μου στο να απαντήσω στην ερώτησή σας, γιατί νομίζω ότι μας δώσατε, με την ευκαιρία αυτής της συζήτησης, μια πρώτη τάξης ευκαιρία να ενημερωθεί η Βουλή, αλλά και ο ελληνικός λαός, σε λίγο μεγαλύτερη λεπτομέρεια, για τις πραγματικά ιστορικές αλλαγές στον τομέα της ενέργειας.

Με την πατρίδα μας να μην αρκείται πια, όπως συνέβαινε μέχρι το 2019, σε έναν ρόλο παρατηρητή αυτών των δομικών μετασχηματισμών σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά να αποτελεί ήδη έναν βασικό συντελεστή της εξίσωσης που διαμορφώνει τον ενεργειακό χάρτη του αúριο.

Ελπίζω, βέβαια, η πληροφόρηση, κ. Ανδρουλάκη, να ήταν ο σκοπός της πρωτοβουλίας σας, γιατί αν με αυτήν επιδιώκετε ένα ακόμα αντικυβερνητικό «πυροτέχνημα», επιλέξατε σίγουρα λάθος τερέν, λάθος χρόνο και, πάντως, λάθος επιχειρήματα.

Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να ισχυρίζεστε σήμερα ενώπιον του Ελληνικού Κοινοβουλίου ότι η πολιτική της κυβέρνησης στην ενέργεια «τροφοδοτεί την ακρίβεια» -προσέξτε τι λέτε στην ερώτησή σας, ότι η δική μας πολιτική «τροφοδοτεί την ακρίβεια»- και «θέτει σε κίνδυνο» -αυτό γράφετε- «την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας», όταν συμβαίνει, κ. Ανδρουλάκη, ακριβώς το αντίθετο.

Από τη μία πλευρά, η Ελλάδα σήμερα καλύπτει όλες τις ανάγκες της και παράλληλα εξάγει και ρεύμα προς πολλές χώρες. Η Ελλάδα, την οποία εσείς παρουσιάζετε δήθεν ότι «κινδυνεύει η ενεργειακή της ασφάλεια».

Από την άλλη πλευρά, μιλήσατε για τις τιμές του ρεύματος εξακολουθώντας να επαναλαμβάνετε το ψέμα, γιατί περί ψέματος πρόκειται, κ. Ανδρουλάκη, ότι «η Ελλάδα έχει το πιο ακριβό ή ένα από τα πιο ακριβά ρεύματα στην Ευρώπη».

Τα τιμολόγια των ελληνικών νοικοκυριών, κ. Ανδρουλάκη, το πρώτο εξάμηνο του 2025 -και περιορίζομαι στο πρώτο εξάμηνο γιατί μέχρι εκεί έχουμε διαθέσιμα στοιχεία από την Eurostat- ήταν 21% φθηνότερα από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Καταθέτω τον σχετικό πίνακα στα πρακτικά για να ενημερωθείτε και να είστε πιο ακριβής.

Και δεν γίνεται, κ. Ανδρουλάκη, να θεωρείτε ελληνική μια διεθνή ενεργειακή κρίση, μια κρίση που όλοι ξέρουν ότι ξέσπασε μετά τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Και αντιλαμβάνομαι σε έναν βαθμό, πρέπει να πω, την υπερβολή ως ένα στοιχείο του αντιπολιτευτικού σας οίστρου. Δεν δέχομαι, όμως, να διαστρεβλώνετε πραγματικά δεδομένα και να αγνοείτε ταυτόχρονα τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η ευρωπαϊκή αγορά ενέργειας.

Και ακόμα, να αποσιωπείτε με ευκολία δεδομένα της εποχής, όπως ότι το κόστος των ρύπων έχει καταστήσει, κ. Ανδρουλάκη, πρακτικά παντελώς ασύμφορο τον λιγνίτη. Ο λιγνίτης -και να το ακούσουν, παρακαλώ πολύ, οι συνάδελφοι στην Εθνική Αντιπροσωπεία αλλά και όσοι μας ακούν- είναι σήμερα το πιο ακριβό καύσιμο το οποίο θα μπορούσε να καταναλώσει η χώρα για να παράγει ηλεκτρική ενέργεια.

Άρα, στον βαθμό που η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας, κ. Ανδρουλάκη, καθορίζεται από το πιο ακριβό καύσιμο το οποίο μπαίνει στο μείγμα, αυτό το οποίο εισηγείστε, με το να διατηρήσουμε ενεργά εργοστάσια παραγωγής ρεύματος από λιγνίτη, ουσιαστικά είναι η χώρα μας να πληρώνει πιο ακριβό ρεύμα απ' αυτό το οποίο πληρώνει σήμερα.

Ας πούμε, λοιπόν, κάποιες μεγάλες αλήθειες. Οι τιμές, πράγματι, κ. Ανδρουλάκη, στην Ευρώπη συνολικά -και νομίζω το ξέρετε- είναι σήμερα πολύ υψηλότερες απ' ότι ήταν προ της κρίσης, η οποία ξέσπασε μετά τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Στην Ευρώπη κατά μέσο όρο η χονδρική τιμή του ρεύματος έχει διπλασιαστεί από το 2019 μέχρι σήμερα. Κατά μέσο όρο. Το κόστος για τα νοικοκυριά στην Ευρώπη είναι περίπου κατά 50% ακριβότερο.

Ποια είναι η κατάσταση εδώ; Όπως σας εξήγησα και σας έδειξα, αφού για καιρό συμβαδίσαμε περίπου με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, η Eurostat δείχνει τώρα μειωμένα οικιακά τιμολόγια σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο κατά 21%.

Ήμασταν το 2019 -δεν είναι εδώ συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ αλλά αξίζει να το θυμίσουμε- μακράν η πιο ακριβή χώρα στη χονδρική τιμή ενέργειας στην Ευρώπη. Σε αυτή την περίοδο, η μέση τιμή της χονδρικής πηγής από τα περίπου 60 ευρώ κάποια στιγμή στα 400 ευρώ.

Η κυβέρνηση ήταν αυτή η οποία τότε αντέδρασε, επιδοτώντας ουσιαστικά ένα μεγάλο μέρος αυτής της αύξησης και μη επιτρέποντας οι δυσθεώρητες αυτές αυξήσεις να φτάσουν τελικά στους οικιακούς και στους επαγγελματικούς καταναλωτές.

Τα θυμάστε αυτά, φαντάζομαι, κ. Ανδρουλάκη. Εμείς ήμασταν αυτοί που επιβάλαμε έκτακτη φορολόγηση στα υπερκέρδη των εταιρειών παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας. Εμείς ήμασταν αυτοί που για δύο χρόνια επιβάλαμε έκτακτη φορολόγηση στα υπερκέρδη των διυλιστηρίων. Και με αυτόν τον τρόπο δημιουργήσαμε ένα σημαντικό οικονομικό απόθεμα, το οποίο μας επέτρεψε να επιδοτήσουμε τις τιμές του ρεύματος έτσι ώστε αυτές οι δυσθεώρητες αυξήσεις να μην φτάσουν τελικά στον τελικό καταναλωτή.

Και να σας θυμίσω ότι, επειδή πολλές από αυτές τις αποφάσεις είναι και ευρωπαϊκές, ότι προσωπικά πρωταγωνίστησα στο αίτημα να τεθεί πλαφόν στις τιμές του φυσικού αερίου, κάτι το οποίο έγινε με

καθυστέρηση εννέα μηνών, από τη στιγμή που έγινε, όμως, είδαμε μία σημαντική αποκλιμάκωση των τιμών του φυσικού αερίου.

Είμαστε, λοιπόν, αυτή τη στιγμή στην ευχάριστη θέση, και αυτές είναι -αξίζει τον κόπο να δείτε, κ. Ανδρουλάκη, αυτόν τον πίνακα αν ενδιαφέρεστε πραγματικά για το τι γίνεται στην αγορά ενέργειας-, αυτές είναι οι μέσες τιμές της χονδρικής...

(Ομιλίες εκτός μικροφώνου)

Πώς δεν καταλήγει στη λιανική; Δείτε τον πίνακα τον οποίο κατέθεσα. Παρακαλώ δώστε τον πίνακα στον κ. συνάδελφο και στον κ. Ανδρουλάκη, φωτοτυπήστε τον, να δείτε πώς καταλήγουν τελικά στη λιανική αυτές οι τιμές. Να ξέρουμε για τι μιλάμε επιτέλους.

Τον Ιανουάριο, μέση τιμή στην Ελλάδα 109 ευρώ ανά μεγαβατώρα, στη γειτονική Βουλγαρία 149, στη Ρουμανία 151, στην Πολωνία 143.

Είναι πια μία διαφορετική εικόνα απ' αυτή η οποία υπήρχε στο παρελθόν. Γιατί, θα μου πείτε, συμβαίνει αυτό;

Θα σας εξηγήσω, κ. Ανδρουλάκη, γιατί συμβαίνει. Διότι το μείγμα ενεργειακής πολιτικής το οποίο επέλεξε αυτή η κυβέρνηση στηρίζεται βασικά σε δύο πυλώνες.

Ο πρώτος πυλώνας είναι η γρήγορη διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό μας μείγμα. Παραλάβαμε μία τραγική κατάσταση το 2019. Η διείσδυση των ανανεώσιμων έχει αυξηθεί σημαντικότερα, παράγουμε παραπάνω από το 50% των αναγκών μας σήμερα από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και εκτιμούμε ότι αυτή η διείσδυση θα αυξηθεί ακόμα πολύ περισσότερο, συνοδευόμενη από συστήματα αποθήκευσης, μπαταρίες, αντλησιοταμίευση, που θα μας δώσουν μεγαλύτερη ευελιξία στη διαχείριση της ζήτησης του ηλεκτρικού ρεύματος.

Ταυτόχρονα, όμως, έχουμε κάνει, κ. Ανδρουλάκη, μία στρατηγική επιλογή, με την οποία υποθέτω ότι συμφωνείτε -θα ήθελα να τοποθετηθείτε στη δευτερολογία σας για το ζήτημα αυτό, γιατί είναι πραγματικά κρίσιμο- πως ό,τι δεν μπορούμε να καλύψουμε με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, γιατί προφανώς, το ξέρουμε καλά, δεν έχουμε συνέχεια ήλιο και άνεμο, θα το καλύπτουμε με φυσικό αέριο.

Το φυσικό αέριο αυτό δεν θα είναι πια ρωσικό φυσικό αέριο, γιατί η Ευρώπη έχει πάρει μία απόφαση να απεξαρτηθεί πλήρως από το ρωσικό φυσικό αέριο έως το 2027. Το φυσικό αέριο το οποίο θα εισάγουμε θα είναι υγροποιημένο φυσικό αέριο, κατά προτίμηση αμερικανικής προέλευσης, εφόσον οι τιμές είναι συμφέρουσες.

Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούμε να καλύπτουμε τις υπόλοιπες ενεργειακές μας ανάγκες και να φτάσουμε στο σημείο να μπορούμε με αυτό το μείγμα, το οποίο η αλήθεια είναι ότι προέκυψε και ως αποτέλεσμα ευνοϊκών συνθηκών -είχαμε Ιανουάριο, Φεβρουάριο με πολύ άνεμο, με πολλά νερά, αυτό μας επιτρέπει να χρησιμοποιήσουμε τα υδροηλεκτρικά μας φράγματα χωρίς να ανησυχούμε για τα υδατικά αποθέματα το καλοκαίρι-, αυτό, λοιπόν, το μείγμα μας επέτρεψε να έχουμε αυτές τις χαμηλές τιμές.

Θα περάσουν αυτές οι χαμηλές τιμές στη λιανική; Βεβαίως και θα περάσουν. Περιμένουμε από όλους τους «παίκτες», αλλά και από τη ΔΕΗ που είναι ο μεγάλος «παίκτης», που σε μεγάλο βαθμό δίνει και τον τόνο στην αγορά, να δούμε χαμηλότερες τιμές τον επόμενο μήνα.

Αυτό στο οποίο, όμως, πρέπει κάποια στιγμή, κ. Ανδρουλάκη, να συμφωνήσουμε, είναι εάν θεωρούμε ότι αυτή η βασική επιλογή της ενεργειακής πολιτικής της χώρας είναι σωστή.

Ή θέλετε να βάζουμε και λιγνίτη στο μείγμα; Γιατί αν θέλετε να βάλουμε λιγνίτη στο μείγμα, το οποίο θα το κάνουμε μόνο σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, εάν κινδυνεύουμε πραγματικά ως προς τη διαθεσιμότητα ηλεκτρικού ρεύματος, τότε θα πρέπει να εξηγήσετε στους Έλληνες πολίτες γιατί ουσιαστικά τους ζητάτε να πληρώνουν ακριβότερο ρεύμα από αυτό το οποίο πληρώνουν σήμερα.

Και βέβαια, αυτή η πολιτική...

(Ομιλίες εκτός μικροφώνου)

Τι είπατε; Δεν είναι, δεν μπορεί να είναι φθηνότερη. Μα πώς είναι φθηνότερη σήμερα; Έχετε δει που είναι οι τιμές των ρύπων;

Λοιπόν, κ. Ανδρουλάκη, επειδή ανησυχήσατε στην ερώτησή σας για την ενεργειακή αυτονομία, είπατε «θέτουμε σε κίνδυνο», «η πολιτική μας θέτει σε κίνδυνο την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας», αυτό δεν είπατε;

Για δείτε, λοιπόν, αυτόν τον πίνακα. Λοιπόν, εμπορικό ισοζύγιο στην ηλεκτρική ενέργεια: αρνητικό, αρνητικό, αρνητικό, αρνητικό, αρνητικό, 2024 και 2025 για πρώτη φορά θετικό. Αυτή είναι η πολιτική που θέτει σε κίνδυνο την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας; Καταθέτω τον συγκεκριμένο πίνακα στα πρακτικά.

Η πολιτική μας αυτή οδηγεί σταδιακά σε χαμηλότερες τιμές χονδρικής. Όπως είπα, πέρυσι ήμασταν οι δέκατοι ακριβότεροι στη χονδρική, το 2024 ήμασταν οι έβδομοι, το 2019, επαναλαμβάνω, ήμασταν οι πιο ακριβοί στη χονδρική.

Ναι, οι τιμές της χονδρικής ήταν πολύ χαμηλότερες, αλλά εμείς συγκρινόμαστε με την υπόλοιπη Ευρώπη, κ. Ανδρουλάκη, δεν κινούμαστε σε μία ενεργειακή «γυάλα», δεν είμαστε αυτόνομοι από την υπόλοιπη Ευρώπη.

Γι' αυτό και η Ελληνική Κυβέρνηση έχει προτάξει στη συζήτηση η οποία γίνεται στην Ευρώπη τις διασυνδέσεις και τις επενδύσεις στη δημιουργία μιας πραγματικής ευρωπαϊκής αγοράς ενέργειας σε πρώτη προτεραιότητα.

Διότι, πράγματι, είναι λίγο παράξενο η Δυτική Ευρώπη και η Βόρεια Ευρώπη, οι πιο εύπορες χώρες, να απολαμβάνουν ιστορικά χαμηλότερες τιμές ρεύματος, από ό,τι η Νοτιοανατολική Ευρώπη, η οποία είναι και πιο φτωχή από τον Βορρά και από τη Δυτική Ευρώπη.

Άρα, αν θέλουμε πραγματικά να είμαστε ανταγωνιστικοί στην Ευρώπη συνολικά ως προς τις τιμές ρεύματος, κάτι το οποίο αποτελεί, θα έλεγα, και μία εθνική προτεραιότητα που συμβαδίζει απόλυτα

με την ευρωπαϊκή ανάγκη για στήριξη της ανταγωνιστικότητας, πρέπει να προχωρήσουμε σε αυτές τις επενδύσεις.

Εμείς στη χώρα μας, ως προς τις επενδύσεις στα δίκτυα, έχουμε κάνει άλματα. Για δείτε λίγο και αυτή την εικόνα, κ. Ανδρουλάκη, εσείς που ανησυχείτε για την ενεργειακή επάρκεια και για την ενεργειακή μας πολιτική. Επενδύσεις σε δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας, εγχώριες επενδύσεις. Για δείτε, κ. Ανδρουλάκη: το 2019 400 εκατομμύρια ευρώ, το 2024 1,5 δισ. ευρώ.

Αυτές οι επενδύσεις μας επιτρέπουν αφενός να διασυνδέσουμε τα νησιά μας, να διασυνδέσουμε την Κρήτη, με τη μικρή και τη μεγάλη διασύνδεση, μία εξαιρετικά σημαντική επένδυση η οποία γίνεται από τον ΑΔΜΗΕ, έτσι ώστε να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε ότι η Κρήτη δεν θα είναι ένα «ενεργειακό νησί» που θα επιβαρύνει όλους τους υπόλοιπους καταναλωτές με πολύ ακριβές Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας.

Πρέπει να γνωρίζουν οι καταναλωτές ότι αυτό το οποίο βλέπουν στον λογαριασμό τους ως Υπηρεσία Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ), δεν είναι τίποτα άλλο από την επιδότηση όλης της ηπειρωτικής Ελλάδας προκειμένου τα νησιά μας να πληρώνουν λογικές τιμές ηλεκτρικού ρεύματος.

Διότι αν χρεώναμε τα νησιά μας με βάση το κόστος της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από μαζούτ και ντίζελ, θα πλήρωναν τέσσερις και πέντε φορές ακριβότερη ηλεκτρική ενέργεια.

Άρα, κάναμε πάρα πολύ σημαντικές επενδύσεις στο δίκτυο. Και φυσικά, αυτές οι επενδύσεις θα συνεχιστούν. Θέσατε ένα ερώτημα στην ερώτησή σας, αλλά φτάσαμε στο σημείο η ερώτησή σας να ήταν πιο εκτενής από την τοποθέτησή σας. Αυτό είναι παράδοξο κοινοβουλευτικό, δεν το έχω ξαναδεί. Πιο πολλά είπατε στην ερώτησή σας απ' ό,τι είπατε στην ομιλία σας.

Κάνατε, όμως, μια ερώτηση για τον ΑΔΜΗΕ. Ο ΑΔΜΗΕ δεν πρόκειται, κ. Ανδρουλάκη, να ιδιωτικοποιηθεί. Εφόσον υπάρχει ανάγκη, που είναι πολύ πιθανό να υπάρχει ανάγκη αύξησης κεφαλαίου στον ΑΔΜΗΕ, προκειμένου να μπορέσει να υποστηρίξει αυτές τις πολύ σημαντικές επενδύσεις τις οποίες η χώρα πρέπει να κάνει προκειμένου να διασυνδέσει όλα τα νησιά με το ηπειρωτικό δίκτυο, η ελληνική πολιτεία θα συμμετέχει στο ποσοστό της και θα διατηρεί πάντα τον πλειοψηφικό χαρακτήρα στον ΑΔΜΗΕ, για να απαντήσω και σε αυτή την ερώτησή σας.

Πάμε τώρα, όμως, να δούμε τι γίνεται στην αγορά, διότι πάλι στην ερώτησή σας, δεν το αναφέρατε στην ομιλία σας, αφήσατε κάποια υπονοούμενα για τα έγχρωμα τιμολόγια και κατά το πόσον αυτά πραγματικά προωθούν ή δεν προωθούν τον ανταγωνισμό.

Σήμερα στη χώρα μας στη λιανική έχουμε 13 μικρές και μεγάλες εταιρείες που προσφέρουν πάρα πολλά διαφορετικά πακέτα, από 9 λεπτά την κιλοβατώρα για οικιακούς καταναλωτές έως 12 λεπτά για επαγγελματίες. Και νομίζω ότι αυτό είναι κάτι το οποίο θέλουμε όλοι. Θέλουμε περισσότερο ανταγωνισμό στην αγορά. Τι θέλουμε, όμως, επίσης; Θέλουμε διαφάνεια και να βάλουμε μια τάξη στο χάος το οποίο επικρατούσε πριν καθιερωθούν τα χρωματιστά τιμολόγια.

Άλλαζες προμηθευτή, πλήρωνες παραπάνω. Η σύγκριση -φαντάζομαι το θυμάστε, κ. συνάδελφοι- μεταξύ των διαφορετικών τιμολογίων ήταν πρακτικά αδύνατη.

Τώρα έχει μπει μια τάξη στην αγορά. Και βέβαια, οφείλω να τονίσω ότι ολοένα και περισσότεροι καταναλωτές κάνουν αυτό το οποίο συμβαίνει στην Ευρώπη. Επιλέγουν, δηλαδή, μπλε τιμολόγιο, σταθερά «κλειδωμένα» τιμολόγια για 12 ή και για 24 μήνες, προκειμένου να μην έχουν τη μηνιαία ανασφάλεια του πώς θα κινηθούν οι τιμές.

Από εκεί που ελάχιστοι επέλεγαν τα μπλε τιμολόγια, τώρα σχεδόν οι μισοί οικιακοί καταναλωτές επιλέγουν να «κλειδώσουν» σταθερές τιμές. Και αυτό νομίζω ότι είναι μια ένδειξη υγείας και προόδου στην αγορά της λιανικής.

Όπως επίσης εξαιρετικά σημαντικά είναι και τα πορτοκαλί τιμολόγια, τα οποία συνδέονται με τους «έξυπνους» μετρητές, οι οποίοι «έξυπνοι» μετρητές θα μπορούν να επιτρέπουν κυρίως στις επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν ενέργεια όταν αυτή θα είναι εξαιρετικά φτηνή ή ενδεχομένως και δωρεάν.

Διότι αυτό το οποίο πρέπει να εξηγήσουμε στους πολίτες οι οποίοι δεν γνωρίζουν τις λεπτομέρειες της αγοράς ενέργειας, είναι ότι πια σε ένα σύστημα το οποίο έχει πάρα πολλή ηλεκτρική ενέργεια η οποία παράγεται από φωτοβολταϊκά και αιολικά, η τιμή της ενέργειας μπορεί να τείνει στο μηδέν ή ενδεχομένως να είναι μέχρι και αρνητική τις μεσημεριανές ώρες.

Εκεί που παλιά, λοιπόν, είχαμε το νυχτερινό, το οποίο ήταν το πιο φτηνό, το πιο φθινό ρεύμα σήμερα και για τα επόμενα χρόνια στην πατρίδα μας θα είναι το μεσημεριανό ρεύμα.

Αυτό, λοιπόν, επιτρέπει και στα νοικοκυριά αλλά και στις επιχειρήσεις να κάνουν έναν καλύτερο προγραμματισμό, έτσι ώστε τελικά να ωφελούνται από χαμηλότερες τιμές ρεύματος και να βοηθούν προφανώς και το σύστημα, απορροφώντας ζήτηση τις ώρες εκείνες που η παραγωγή είναι πάρα πολύ ισχυρή.

Για να το πω σχηματικά, είμαστε πλέον στην «πολυχρωμία» των φθηνότερων τιμολογίων, δεν είμαστε, κ. Ανδρουλάκη, στη μονοκρατορία των «πράσινων» εργατοπατέρων που κατέβαζαν όποτε ήθελαν τους διακόπτες, κρατώντας μία κοινωνία σε ομηρία.

Μιας και μιλήσατε για τη ΔΕΗ και τον κοινωνικό ρόλο της ΔΕΗ, ο κοινωνικός ρόλος ανήκει στο κράτος. Εάν το κράτος θέλει να επιδοτήσει τιμές ρεύματος, όπως το έκανε, δεν μπορεί να ζητήσει από μία εταιρεία να το κάνει, διότι φαντάζομαι ότι έχοντας θητεύσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωρίζετε ότι αυτό αντιβαίνει κατάφορα στις αρχές του ανταγωνισμού.

Δεν φαντάζομαι να θέλετε να μετατρέψετε τη ΔΕΗ στη χρεοκοπημένη επιχείρηση την οποία εμείς παραλάβαμε το 2019. Διότι εκεί καταλήξαμε με αυτές τις πολιτικές.

Και σήμερα η ΔΕΗ είναι μία επιχείρηση με οικονομική ευρωστία, είναι μία επιχείρηση η οποία επενδύει όχι μόνο στην ενέργεια αλλά και σε καινούργιες τεχνολογίες, όπως...

(Ομιλία εκτός μικροφώνου)

Πλυντήρια, κουζίνες; Επενδύει σε δίκτυα λιανικής, ναι. Γιατί σας ενοχλεί αυτό; Γιατί σας ενοχλεί αυτό, κ. Ανδρουλάκη;

(Ομιλία εκτός μικροφώνου)

Α, «με το αίμα του ελληνικού λαού γίνονται». Να σας πω, δεν μετακομίζετε στο ΚΚΕ, σας παρακαλώ πολύ; Έχετε ταυτιστεί που έχετε ταυτιστεί απόλυτα με την αριστερά, να δω τι άλλο θα ακούσω πια σε αυτή την αίθουσα. Τι άλλο θα ακούσουμε; «Με το αίμα του ελληνικού λαού γίνονται αυτά». Μα τώρα είμαστε σοβαροί; Είστε σοβαροί; Αλλά, επειδή ο χρόνος πιέζει. Δύο κουβέντες...

(Ομιλία εκτός μικροφώνου)

Ναι, κα Αποστολάκη, μην παίρνετε αυτό το οργισμένο ύφος. Αφήστε το αυτό για τις Εξεταστικές.

Έρχομαι τώρα στο φυσικό αέριο, γιατί τελειώνει και ο χρόνος. Λοιπόν, δύο κουβέντες μόνο για το φυσικό αέριο. Το 2019 η χώρα εισήγαγε και κατανάλωνε περί τα 6 δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα φυσικού αερίου. Ό,τι έμπαινε στο σύστημα, το καταναλώναμε εμείς. Ήμασταν ένα ενεργειακό «απολειψάδι», θα έλεγα, στη γωνία της Ευρώπης, ένας ασήμαντος «παίκτης» στην ενέργεια.

Σήμερα, ως αποτέλεσμα των πολιτικών αυτής της κυβέρνησης, από τη χώρα περνούν συνολικά 17 δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα φυσικού αερίου και η χώρα μας έχει καταστεί ένας σημαντικότερος πόλος ενεργειακής ασφάλειας για τα Βαλκάνια και για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Αυτά, κ. Ανδρουλάκη δεν έτυχαν, πέτυχαν. Ήταν αποτέλεσμα συστηματικών επιλογών αυτής της κυβέρνησης, να επενδύσει στις υποδομές του φυσικού αερίου, από τη Ρεβυθούσα μέχρι τον αγωγό που συνδέει την Ελλάδα με τη Βουλγαρία, μέχρι το FSRU στην Αλεξανδρούπολη. Και καταφέραμε μέσα σε λίγους μήνες να δώσουμε σάρκα και οστά στον Κάθετο Διάδρομο, με την Ελλάδα σήμερα να παίζει έναν πρωταγωνιστικό ρόλο στις ενεργειακές εξελίξεις σε όλη την Ανατολική Μεσόγειο.

Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να μην το βλέπετε, να μην το αναγνωρίζετε, ότι σήμερα η Ελλάδα μπορεί και συνδέει την ενεργειακή της πολιτική με την εξωτερική της πολιτική. Διότι προφανώς τα οφέλη από αυτή την ενεργειακή αναβάθμιση της χώρας είναι πολλαπλά.

Και ναι -και να κλείσω την πρωτολογία μου με αυτό, κ. Πρόεδρε-, όσο πιστεύουμε στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, άλλο τόσο πιστεύουμε στην ανάγκη η χώρα να ερευνήσει εάν διαθέτει πραγματικά αποθέματα φυσικού αερίου τα οποία μπορεί να εκμεταλλευτεί. Και είναι αλήθεια και θέλω εδώ να δώσω έναν πόντο στον Γιάννη Μανιάτη, με τον οποίον έχω συνεργαστεί στο παρελθόν, ο οποίος στα πλαίσια της συγκυβέρνησης...

(Ομιλίες εκτός μικροφώνου)

Ναι, συγγνώμη, δηλαδή, τι να πω παραπάνω; Δεν έγινε και τίποτα παραπάνω. Ο κ. Μανιάτης ξεκίνησε μία διαδικασία, ως μέλος, θέλω να θυμίσω, ως Υπουργός μιας συγκυβέρνησης τότε Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ...

(Ομιλίες εκτός μικροφώνου)

Πιο πίσω, έχετε δίκιο σε αυτό. Αλλά η διαδικασία αυτή ολοκληρώθηκε από αυτή την κυβέρνηση και για πρώτη φορά εδώ και 40 χρόνια θα υπάρξει ερευνητική γεώτρηση σε ελληνικά θαλάσσια τεμάχια, η οποία θα ξεκινήσει στις αρχές του 2027.

Και αυτή είναι η καλύτερη απόδειξη ότι αυτή η κυβέρνηση υπερασπίζεται στην πράξη τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, θωρακίζει τη χώρα όχι μόνο γεωπολιτικά, αλλά και ενεργειακά. Σας ευχαριστώ πολύ».

Δείτε [εδώ](#) το βίντεο της πρωτολογίας.

Δευτερολογία του πρωθυπουργού: Καταθέστε πρόταση για το Κράτος Δικαίου - Στα τέλη Μαρτίου το υπουργικό συμβούλιο θα αποφασίσει μία ακόμα αύξηση του κατώτατου μισθού

Να καταθέσει πρόταση στη Βουλή για το Κράτος Δικαίου προέτρεψε τον κ. Ανδρουλάκη ο πρωθυπουργός στο κλείσιμο της δευτερολογίας του αναφορικά με την αναφορά του προέδρου του ΠΑΣΟΚ στις υποκλοπές.

Παράλληλα, τόνισε πως «στα τέλη Μαρτίου το υπουργικό συμβούλιο θα αποφασίσει μία ακόμα αύξηση του κατώτατου μισθού. Ο στόχος που είχαμε θέσει και είχαμε δεσμευτεί ότι το 2027 ο κατώτατος μισθός θα έχει πάει από τα 680 ευρώ στα 950, θα τηρηθεί στο ακέραιο».

Πιο αναλυτικά ολόκληρη η δευτερολογία του πρωθυπουργού:

«Αν οι αριθμοί δεν συμφωνούν μαζί σας, τόσο χειρότερο για τους αριθμούς, κ. Ανδρουλάκη.

Λοιπόν, πάμε πάλι. Το 2019, κ. Ανδρουλάκη, η χώρα μας είχε την ακριβότερη τιμή χονδρικής. Αυτή είναι η κατάσταση την οποία παραλάβαμε.

Οδηγήσαμε τη χώρα μας σταδιακά στο να προσεγγίζει τον ευρωπαϊκό μέσο όρο ως προς τις τιμές ηλεκτρικής ενέργειας στη χονδρική. Και αυτό είναι κάτι το οποίο προφανώς αποτυπώνεται και στη λιανική, διότι όσο πέφτουν οι τιμές στη χονδρική τόσο πέφτουν και οι τιμές στη λιανική.

Δείτε [εδώ](#) τη δευτερολογία του πρωθυπουργού.

Θέλω να θυμίσω ότι η διαφορά μεταξύ των δύο συμπεριλαμβάνει φόρους, χρεώσεις δικτύων, διότι κάπως πρέπει να πληρωθούν οι επενδύσεις στα δίκτυα τα οποία γίνονται, αυτές είναι ρυθμιζόμενες χρεώσεις, υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και μια σειρά από άλλα τέλη.

Θα το ξαναπώ, λοιπόν: το σωστό μείγμα πολιτικής για τη χώρα είναι ένα μείγμα το οποίο θα προτάσσει τη γρήγορη είσοδο ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο σύστημα, τις επενδύσεις στα δίκτυα και συμπληρωματικά, ως καύσιμο βάσης, η χώρα επιλέγει το φυσικό αέριο.

Κύριε Ανδρουλάκη, δεν ξέρω ποιος σας ενημερώνει για τα ζητήματα τα ενεργειακά, δεν χρειάζεται καμία παράταση η «Πτολεμαΐδα 5». Δεν λειτουργεί γιατί δεν βγάζει λεφτά. Είναι τόσο απλό. Είναι πολύ ακριβή η παραγωγή του λιγνίτη και η μόνη περίπτωση να χρησιμοποιηθεί μία τέτοια μονάδα είναι σε περίπτωση που πραγματικά υπάρχει έντονη ανάγκη και δεν υπάρχει επάρκεια ηλεκτρικού ρεύματος.

Συμφωνείτε -θα σας ξαναρωτήσω, δεν θα έχετε την ευκαιρία να απαντήσετε σήμερα- με τον κεντρικό άξονα της πολιτικής μας, που λέει: θέλουμε να αυξήσουμε τη διείσδυση των ανανεώσιμων;

Τι ανανεώσιμες θέλουμε; Να το εξηγήσουμε και αυτό. Θέλουμε ένα λελογισμένο μείγμα φωτοβολταϊκών και αιολικών, διότι οι δύο πηγές μπορεί να είναι συμπληρωματικές. Πού θέλουμε να μπουν αυτά τα φωτοβολταϊκά και τα αιολικά; Θα τα προσδιορίσουμε με απόλυτη σαφήνεια στο χωροταξικό για τις ΑΠΕ, το οποίο θα μας δώσει τη δυνατότητα να βάλουμε και μία σειρά από πρόσθετους περιβαλλοντικούς περιορισμούς.

Η πολιτική της κυβέρνησης είναι σαφής: δεν θέλουμε αιολικά σε ψηλά βουνά, δεν θέλουμε αιολικά σε ευαίσθητα οικοσυστήματα, θέλουμε να συγκεντρώνουμε τα αιολικά πάρκα σε εκείνες τις περιοχές όπου έχουμε αποδοχή από τις τοπικές κοινότητες. Αυτή είναι και η κεντρική γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία μιλάει για «go-to-areas», όσον αφορά τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Και θέλουμε να διασπείρουμε τα φωτοβολταϊκά μας, θέτοντας κάποια απόλυτα όρια ως προς το ποσοστό της έκτασης που θα καλύπτει το φωτοβολταϊκό ως ποσοστό μιας συνολικής περιφερειακής ενότητας. Έχουμε, λοιπόν, μία πολύ συγκεκριμένη προσέγγιση.

Και μιας και λέτε συνέχεια για τις ενεργειακές κοινότητες, το γνωρίζετε, κ. Ανδρουλάκη, ότι το 50% της παραγωγής των ΑΠΕ στη χώρα μας είναι από τον ΔΕΔΔΗΕ, όχι από τον ΑΔΜΗΕ; Τι σημαίνει αυτό; Ότι είναι μικρά, 100.000 μικροί και μεσαίοι παραγωγοί οι οποίοι «κουμπώνουν» στο δίκτυο του ΔΕΔΔΗΕ και όχι του ΑΔΜΗΕ.

Άρα, είναι ψέμα αυτό το οποίο λέτε ότι ο ενεργειακός χώρος καταλαμβάνεται εξ ολοκλήρου από μεγάλες επενδύσεις.

Προφανώς θέλουμε και πολλές μεγάλες επενδύσεις, διότι δεν νομίζω ότι θα πάει κάποιος να βάλει μια μικρή ανεμογεννήτρια στο χωράφι του για να παράγει ηλεκτρική ενέργεια για να στηρίξει το ρεύμα, λοιπόν, για να στηρίξει συνολικά το δίκτυο. Η αυτοπαραγωγή είναι μια τελείως διαφορετική ιστορία.

Ερχόμαστε τώρα, λοιπόν, στο φυσικό αέριο. Η πραγματικότητα, κ. Ανδρουλάκη, στην Ευρώπη σήμερα είναι ότι οι ρυθμοί της πράσινης μετάβασης τίθενται σε αμφισβήτηση. Και πιστεύω ότι αυτός ο προβληματισμός είναι κατά βάση ένας υγιής προβληματισμός. Τον έχω εκθέσει και εγώ, μέσω αρθρογραφίας μου και μέσω παρεμβάσεών μου, αρκετά συχνά το τελευταίο διάστημα.

Γιατί το λέω αυτό; Προφανώς, η Ελλάδα είναι μια χώρα η οποία πλήττεται από την κλιματική κρίση. Είμαστε εξαιρετικά ευαίσθητοποιημένοι ως προς τις επιπτώσεις της κλιματικής κρίσης και θέλουμε μια πράσινη μετάβαση η οποία θα μας οδηγήσει, ναι, τελικά το 2050 στην κλιματική ουδετερότητα.

Το ερώτημα, όμως, το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει όλους είναι ποιος θα επωμιστεί το κόστος από αυτή την πράσινη μετάβαση. Θα γίνει αυτή η πράσινη μετάβαση εις βάρος της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεών μας; Θα γίνει αυτή η πράσινη μετάβαση εις βάρος της κοινωνικής συνοχής; Θα εξακολουθεί η Ευρώπη, θύμα παλιών εξαρτήσεων, να μην είναι ανταγωνιστική ως προς τις τιμές ρεύματος γιατί επιλέγει να κάνει κάποιες επιλογές οι οποίες -να το πω πολύ απλά- είναι πιο ακριβές απ' ό,τι η ευρωπαϊκή κοινωνία είναι διατεθειμένη να υποστηρίξει;

Η αλήθεια, λοιπόν, κ. Ανδρουλάκη, είναι ότι πολλές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις -και νομίζω ότι αυτή η άποψη αποτυπώνει και την πλειοψηφία των συναδέλφων στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο- έρχονται και λένε: Θεμιτοί οι στόχοι της πράσινης μετάβασης, να ενθαρρύνουμε τις τεχνολογίες όπως οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η αποθήκευση, που είναι σήμερα ώριμες και είναι τεχνολογίες οι οποίες έχουν πλεονέκτημα κόστους, αλλά να είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί σε εκείνους τους τομείς της οικονομίας μας όπου η απανθρακοποίηση θα οδηγήσει σε πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση.

Αυτή είναι η ουσιαστική συζήτηση την οποία πρέπει να έχουμε κανονικά σήμερα στο Κοινοβούλιο. Διότι η χώρα θα κληθεί να προσδιορίσει και τη δική της θέση, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, γύρω από αυτό το απολύτως κρίσιμο ζήτημα.

Να δώσω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, το οποίο αφορά και έναν κλάδο ο οποίος είναι εξαιρετικά ανταγωνιστικός παγκοσμίως: η ναυτιλία μας. Αυτή τη στιγμή η ναυτιλία καλείται να πληρώνει πρόσθετους φόρους απανθρακοποίησης. Τεχνολογία για το πλήρες «πρασίνισμα» της ναυτιλίας σήμερα δεν υπάρχει ακόμα. Δεν γνωρίζουμε αν αυτό είναι εφικτό και τότε θα μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Είμαστε, λοιπόν, εμείς διατεθειμένοι ως Ελλάδα να βάλουμε πρόσθετες επιβαρύνσεις στην ελληνική και στην ευρωπαϊκή ναυτιλία για να αναζητήσουμε έναν στόχο ο οποίος ακόμα σήμερα δεν είναι τεχνολογικά εφικτός και ταυτόχρονα να ανεχόμαστε, προσέξτε, άλλες οικονομίες, άλλες χώρες, η Κίνα, ας πούμε, να μην έχει καμία επιβάρυνση στη δική της ναυτιλία.

Η δική μας απάντηση είναι ξεκάθαρα «όχι». Όταν η ναυτιλία σήμερα μεταφέρει το 90% του παγκόσμιου εμπορίου, αλλά παράγει λιγότερο από το 3% των παγκοσμίων εκπομπών, το να πάμε και να προτεραιοποιήσουμε τη ναυτιλία και να πούμε «ντε και καλά, θα κάνουμε το “πρασίνισμα” της ναυτιλίας εις βάρος της ελληνικής ναυτιλίας» θα ήταν μία λάθος επιλογή. Η Ελληνική Κυβέρνηση επέλεξε, λοιπόν, να μην κινηθεί σε αυτή την κατεύθυνση.

ETS, ETS2. Γνωρίζετε τι είναι το ETS2, φαντάζομαι, «Emissions Trading System 2». Είναι η επιβάρυνση την οποία θα υποστούν νοικοκυριά από την εισαγωγή φορολόγησης άνθρακα στη θέρμανση των σπιτιών και στη μετακίνηση των πολιτών με επιβολή, ουσιαστικά, ενός πρόσθετου φόρου στη βενζίνη και στο ντίζελ.

Ένα μέτρο το οποίο υπό προϋποθέσεις μπορεί να ενθαρρύνει πολίτες να πάνε προς την ηλεκτροκίνηση, η Ελληνική Κυβέρνηση, όμως, αγωνίστηκε και πέτυχε να μετατεθεί το ETS2 τουλάχιστον για έναν χρόνο, μέχρι το 2028, και ενδεχομένως να χρειαστεί και μία συνολική επαναξιολόγησή του. Διότι όταν η Ευρώπη παράγει συνολικά....

(Ομιλίες εκτός μικροφώνου)

Τι είπατε; Εμείς ψηφίσαμε υπέρ, πάντως. Και βεβαίως, και το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα ψήφισε υπέρ, κ. Ανδρουλάκη. Βεβαίως και ψήφισε υπέρ.

Αυτά, λοιπόν, είναι κρίσιμα ζητήματα τα οποία αφορούν τελικά και το ζήτημα της ακρίβειας. Θα κάνω μία αναφορά στο θέμα αυτό.

Κοιτάξτε, κ. Ανδρουλάκη, έχω πει πολλές φορές ότι για την κυβέρνηση το κόστος ζωής είναι η πρώτη προτεραιότητα. Και ο λόγος που το επαναλαμβάνω και σήμερα είναι διότι καταλαβαίνουμε απόλυτα ότι υπάρχουν πολλά ελληνικά νοικοκυριά τα οποία τα βγάζουν πέρα δύσκολα σήμερα.

Ταυτόχρονα, όμως, αυτή η κυβέρνηση υλοποιεί μία συνετή δημοσιονομική πολιτική, η οποία μας επιτρέπει ακριβώς αυτά τα νοικοκυριά να τα στηρίζουμε.

Από τα τέλη του περασμένου έτους και από τα τέλη Ιανουαρίου, οι μισθωτοί, κ. Ανδρουλάκη, είδαν πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς τους ως αποτέλεσμα της φορολογικής μεταρρύθμισης την οποία ψήφισε αυτή η κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό του 2025. Αυτό δεν είναι έμπρακτη στήριξη, κ. Ανδρουλάκη, απέναντι στο πρόβλημα της ακρίβειας;

Η στήριξη του διαθέσιμου εισοδήματος μέσα από φορολογικές μειώσεις και μέσα από ονομαστικές αυξήσεις μισθών είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο θα μπορούμε πράγματι να τείνουμε ένα χέρι στήριξης στους πολίτες οι οποίοι σήμερα δοκιμάζονται.

Δεν θα αναφερθώ σήμερα εκτενώς στα θέματα τα οποία έχουν να κάνουν με τη στέγη. Όμως, αυτή η κυβέρνηση ήρθε και επέστρεψε, κ. Ανδρουλάκη, ένα ολόκληρο νοίκι σε όλους όσους νοικιάζουν σπίτι τον περασμένο Νοέμβριο και θα το ξανακάνει και φέτος τον Νοέμβριο.

Είναι λύση στο πρόβλημα αυτοτελώς; Όχι, δεν είναι λύση. Αλλά πρόβλημα στέγης αντιμετωπίζουν σήμερα όλες οι ευρωπαϊκές οικονομίες και η βασική μας προτεραιότητα δεν είναι μόνο να στηρίξουμε τη ζήτηση, αλλά να αυξήσουμε και την προσφορά.

Γι' αυτό και δίνουμε τόσο μεγάλη έμφαση και σε προγράμματα τα οποία έχουν να κάνουν με τον εκσυγχρονισμό των διαμερισμάτων και με τη δυνατότητα να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τα εκατοντάδες χιλιάδες κλειστά διαμερίσματα τα οποία υπάρχουν.

Έχουμε 45 διαφορετικές δράσεις για τη στέγη, κ. Ανδρουλάκη, τις οποίες αυτή τη στιγμή αυτή η κυβέρνηση υλοποιεί.

Οπότε, μην κουνάτε το δάχτυλο σε αυτή την κυβέρνηση για το θέμα της ακρίβειας. Ξέρουμε πολύ καλά τι είναι αυτό το οποίο έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Το αντιμετωπίζουμε με πολύ σεβασμό απέναντι στους πολίτες οι οποίοι δυσκολεύονται. Δεν υπερηφανευόμαστε για την πολιτική μας ούτε πανηγυρίζουμε.

Δεν μπορούμε, όμως, να μην εκφράσουμε ικανοποίηση για το γεγονός ότι σήμερα, κ. Ανδρουλάκη, αυτή η κυβέρνηση, σε αντίθεση με την πλειοψηφία των άλλων ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, βρίσκεται στην ευχάριστη θέση και να πετυχαίνει τους δημοσιονομικούς της στόχους και ταυτόχρονα να έχει ένα ικανό πλεόνασμα, το οποίο να μπορεί να επιστρέφει στην κοινωνία ως μέτρα στήριξης, είτε μιλάμε για μειώσεις φόρων είτε μιλάμε για αυξήσεις μισθών.

Ανοίγω μία παρένθεση: στα τέλη Μαρτίου το Υπουργικό Συμβούλιο θα αποφασίσει και θα υλοποιήσει μία ακόμα αύξηση του κατώτατου μισθού. Δεν είμαι σε θέση αυτή τη στιγμή να την προσδιορίσω με ακρίβεια. Μπορώ να σας πω, όμως, με απόλυτη βεβαιότητα και με απόλυτη σιγουριά, ότι ο στόχος τον οποίο είχαμε θέσει και για τον οποίο είχαμε δεσμευτεί στους Έλληνες

πολίτες, ότι το 2027 ο κατώτατος μισθός στη χώρα μας θα έχει πάει από τα 680 ευρώ που τον βρήκαμε στα 950 ευρώ, η δέσμευσή μας αυτή θα τηρηθεί στο ακέραιο.

Τώρα, μια κουβέντα για το τελευταίο ζήτημα το οποίο θέσατε. Φαντάζομαι ότι θα προκαλέσετε ούτως ή αλλιώς συζητήσεις για το θέμα αυτό. Είχατε ήδη προαναγγείλει μία πρόταση για προημερησίας συζήτηση για το κράτος δικαίου, έτσι δεν είναι; Μάλιστα. Την είχατε προαναγγείλει, λοιπόν, πριν από έναν μήνα. Ακόμα την περιμένουμε.

Λοιπόν, εγώ σας λέω προκαταβολικά, η πρότασή σας γίνεται αποδεκτή. Καταθέστε πρόταση για το κράτος δικαίου, συνολικά, να έρθουμε εδώ να τα συζητήσουμε όλα, να δούμε την πρόοδο την οποία έχουμε πετύχει, να δούμε τα θέματα στα οποία υστερούμε και μετά να αναμετρηθούμε για ακόμα μία φορά εκεί που πρέπει, εδώ στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.